

Benvolgut Director/a,

Permeti'm que li presenti el projecte en què estat immers els últims mesos. Em dic Jordi Abelló Vilella i sóc nascut a Reus (Catalunya). Em dedico professionalment al món de l'art i en el meu darrer treball pictòric i teòric a través de les xarxes socials he fet un homenatge al temps considerant-lo el millor pintor de la història. "Com pinta el temps. A la recerca del millor pintor" és un recull de més de 10.000 imatges capturades en el meu entorn més immediat, que revelen que la realitat és un gran museu de pintura.

He considerat aquest recull d'imatges una exposició que es pot seguir a través del compte d'Instagram <http://instagram.com/abellovillella> i de les etiquetes #compintaeltmps i #howdoestimepaint i també a l'espai de microblogging Tumblr, <http://howdoestimepaintlandscapes.tumblr.com/> <http://howdoestimepaint.tumblr.com/> La majoria són imatges que he capturat personalment i cal matisar que ni paisatges ni retrats humans s'han retocat amb filtres.

L'exposició vol demostrar que el temps és el millor pintor de la història i del món, incansable i capaç de pintar obres meravelloses sense problemes en la superfície ni de tècnica. El temps converteix la realitat en un gran museu de pintura. Fins ara sempre s'havia dit que l'únic jutge vàlid per la pintura era el pas del temps. Aquest fet em va portar a preguntar-me que si el temps era el jutge... Com pintava aquest jutge? Si arribava a conèixer com ho feia, seria capaç de desxifrar el seu mecanisme de pervivència de l'art.

Puc afirmar que el temps pinta constantment i arreu. I fins i tot he arribat a pensar que vol transformar la nostra realitat en el millor museu del món. Crec fermament que ho està aconseguint. L'únic problema era que ens passaven desapercebudes les seves obres. Per això era necessari un treball de recerca i que ho donés a conèixer. Actualment és la meva font d'inspiració i admiro cada una de les seves creacions. Ara m'he proposat compartir-les i que aquestes obres fossin considerades per alguns dels millors museus d'art contemporani i modern.

Tinc documentades 12.000 imatges fruit de 6 mesos de treball. Una xifra que no para de créixer i que demostra alhora que el temps és un artista prolífic. Totes les fotografies formen part de l'exposició "Com pinta el temps" i les ha pres de la realitat a través d'un dispositiu mòbil i de la seva càmera Leica compacta.

El meu radi d'observació són els espais en què visc i treballa, al Camp de Tarragona, però l'exposició a Instagram i Tumblr també recull fotografies de Lisboa, Oslo i París, ciutats que he visitat recentment i on he pogut documentar com pinta el temps. Curiosament no pinta igual que aquí, però genera gran quantitat d'imatges també, adaptades al seu entorn. He arribat a pensar que el temps pinta el que veu en la realitat més immediata.

Al llarg dels últims mesos, la meva tasca ha estat la d'observar i capturar què pintava el temps i catalogar-ne el resultat en forma d'imatges, posant-les a l'abast de tothom a través de les xarxes socials. També hi ha hagut una tasca d'enquadrament, ja que el temps pot treballar al revés, de dalt cap a baix, en format gran o en format minúscul. Les obres també estan vives, modificant-se constantment en la realitat, esperant aconseguir la seva forma perfecta i més bella. De vegades he de passar diverses vegades per un mateix lloc i veure si finalment aquella pintura està acabada... Moltíssimes vegades, el temps acaba destruint la seva pròpia obra.

El temps pinta i representa el que té al voltant. Crea rostres humans i paisatges. També pintures de caràcter abstracte. No té un estil definit, però és capaç d'imitar infinitat d'estils, fins i tot de grans artistes de la història de l'art. D'aquesta manera ja han aparegut Leonardo da Vinci, Van Gogh, Monet, Giacometti, Picasso, Miró, Tàpies, Zoran Music, Francis Bacon, Richter, Barceló, Juan Muñoz entre d'altres reconeguts artistes, tots ells pintats pel temps. És com si el temps volgués continuar la seva obra.

Després d'aquesta primera incursió en la pintura del temps m'agradaria afirmar el gran artista que és, un geni inabastable i incansable que ha treballat des de tots els temps. De fet, l'exposició es planteja com un gran museu de la realitat, per reconèixer el geni que no coneix la derrota ni el defalliment i que ha pintat arreu, d'aquí que el subtítol de la mostra sigui "A la recerca del millor artista del món".

I arribat a aquest punt, em plantejo cedir l'obra del temps als millors museus del món i que aquests considerin si el Temps mereix entrar a la Història de l'Art. Seria, d'altra banda i si no vaig equivocat, la primera vegada que una obra no feta per l'home, és considerada Art.

Atentament,

Jordi Abelló Vilella
Pintor